Slavnostní vyznání veřejných hříchů

Slavnostní VYZNÁNÍ VEŘEJNÝCH HŘÍCHŮ a porušení SMLOUVY.

A

Slavnostní ZÁVAZEK ke všem POVINNOSTEM v něm obsaženým, totiž k těm, které se zvláštnějším způsobem vztahují k nebezpečím těchto časů.

SE

Dvěma akty KOMISE VALNÉHO SHROMÁŽDĚNÍ ze šestého října o obnovení Slavnostní ligy a SMLOUVY,

a o vyloučení osob, které se staly účastnými nedávného nezákonného Závazku, z obnovení SMLOUVY, z přijímání večeře Páně a z výkonu církevního úřadu; s jejich radou presbyteriím ke slavení večeře Páně.

Spolu také s

Aktem Výboru stavů ze čtrnáctého října o obnovení Ligy a SMLOUVY.

EDINBURK. Vytiskl Evan Tyler, tiskař nanejvýš vznešeného Veličenstva královského, 1648.

I - Preambule

Slavnostní vyznání veřejných hříchů a porušení smlouvy; a Slavnostní závazek ke všem povinnostem v něm obsaženým, totiž k těm, které se zvláštnějším způsobem vztahují k nebezpečím těchto

časů.

MY, šlechtici, baroni, zemané, měšťané, služebníci evangelia a prostý lid všeho druhu v tomto království, s dobrou rukou BOŽÍ nad sebou, berouce ve vážné uvážení mnohá a smutná soužení a hluboké úzkosti, jimiž jsme byli po dlouhý čas zkoušeni; a že země byla těžce zpustošena mečem a morem a ohrožena hladem; a že hanba a pohrdání byly od Pána vylity na mnoho tisíc z našeho národa, kteří hříšným způsobem vedli válku proti království Anglie, proti svědectví Jeho služebníků a tužbám Jeho lidu; a že zbytky onoho vojska, vrátivše se do této země, oloupily a utiskly mnohé z našich bratří; a že strana zlovolníků je dosud početná a, držíc se svých dřívějších zásad, čeká na příležitost rozpoutat novou a nebezpečnou válku, nejen k roztržení vnitřností tohoto království, nýbrž k oddělení nás od Anglie a k převrácení Božího díla ve všech třech královstvích; a uvažujíce také, že mrak pohrom dosud visí nad našimi hlavami a hrozí nám smutnými věcmi, které přijdou: nemůžeme než pohlížet na tyto věci jako na věci od Pána, jenž je spravedlivý ve všech cestách svých, jenž nás krmí chlebem slz a dává nám píti vody soužení, dokud se nenaučíme poznat, jak zlá a hořká věc je odstoupit od Něho porušením přísahy a smlouvy, kterou jsme s Ním učinili; a abychom byli pokořeni před Ním, vyznávajíce svůj hřích a opouštějíce zlost své cesty.

Protože jsme tedy tísněni tak velikými potřebami a úzkostmi a zmocněni Slovem Božím a máme příklad Božího lidu za dávných časů, který v čase svých soužení, a když měl hledat vysvobození a cestu přímou pro sebe, aby Pán byl s ním a dal mu prospěch, pokořil se před Ním a učinil svobodné a podrobné vyznání hříchů svých knížat, svých vládců, svých hejtmanů, svých kněží a svého lidu a zavázal se, že již tak činit nebude, nýbrž napraví své cesty a bude stálý v Jeho smlouvě; a pamětlivi praxe našich předchůdců v roce 1596, kdy Valné shromáždění a všechny církevní soudní instance, za souhlasu mnohých ze šlechty, zemanstva a měšťanstva, s mnoha slzami vyznaly před Bohem porušení Národní smlouvy a zavázaly se k reformaci, právě jako to předtím učinili naši i jejich předchůdci na Valném shromáždění a na Konventu

stavů v roce 1567; a pozorujíce, že tato povinnost, byla-li podniknuta ze svědomí a upřímně, byla vždy provázena oživením, které je vyvádělo z jejich soužení, a požehnáním a zdarem z nebe: pokorně a upřímně, jako v přítomnosti Toho, jenž je Zpytatelem srdcí, vyznáváme mnohé hříchy a veliká přestoupení země. Bezbožně jsme činili, naši králové, naše knížata, naši šlechtici, naši soudcové, naši úředníci, naši učitelé i náš lid. Ačkoli k nám Pán dlouho a zřetelně mluvil, neposlouchali jsme Jeho hlasu; ačkoli nás provázel něžným milosrdenstvím, nedali jsme se přivábit, abychom na Něho čekali a chodili po Jeho cestě; a ačkoli nás bil, nebolelo nás; ba ačkoli nás hubil, nechtěli jsme přijmout kázně. Nepamatovali jsme, abychom Pánu odplatili podle Jeho dobroty a podle svých vlastních slibů a přípovědí, nýbrž obrátili jsme se zpět ustavičným odpadáním a porušili jsme všechny články oné Slavnostní ligy a smlouvy, kterou jsme odpřisáhli před Bohem, anděly i lidmi.

II - Vyznání hříchů

Ačkoli je v zemi mnoho lidí všech stavů, kteří jsou svědectvím pravdě a jménem radosti a chvály Pánu, žijíce zbožně, usilujíce zachovat svá roucha čistá a jsouce pevní ve smlouvě a ve věci Boží, přesto máme důvod vyznat, že většina z nás se nesnažila s onou opravdovostí, upřímností a stálostí, jaká nám slušela, zachovat dílo reformace ve skotské církvi. Mnozí se spokojili s čistotou ustanovení a zanedbávali jejich moc; ba někteří se uchýlili na křivé cesty, zhoubné jednomu i druhému. Bezbožné, prostopášné a zpupné chování mnohých v našich vojscích, která táhla na pomoc našim BRATŘÍM v ANGLII, a úklady a nepřímé jednání některých našich komisařů a jiných z našeho národa v Londýně, na ostrově Wight a na jiných místech onoho království se ukázaly velikými překážkami díla reformace a zavedení církevní správy tam, čímž se v oné zemi rozmohly blud a rozkol a sektáři se zatvrdili na své cestě. Tak daleko jsme byli od snahy vykořenit bezbožnost a vše, co odporuje moci zbožnosti, že se k bezbožnosti mnoho přihlíželo

přes prsty a bezbožným lidem se mnoho nadržovalo a mnohokrát byli užíváni, až nepravost a neznabožství přešly přes tvář země jako povodeň; ba ani se dostatečně nedbalo na to, aby se oddělovalo drahé od ničemného, a to vylučováním všech nevědomých a pohoršlivých osob od svátosti podle ustanovení této církve.

Ani výsady parlamentů a svobody poddaných nebyly náležitě opatrovány; nýbrž někteří z nás samých usilovali vložit do rukou našeho krále svévolnou a neomezenou moc, zhoubnou jednomu i druhému; a mnozí z nás byli v poslední době spoluúčastni oněch prostředků a cest, jimiž byly svoboda a výsady parlamentů uchvacovány a poddaní utiskováni na svědomí, na osobách i na statcích. Ani jsme nedbali vyhýbat se těm věcem, které by mohly krále zatvrdit na jeho zlé cestě; nýbrž naopak se mu nejen dovolovalo, ale mnozí z nás byli nástrojem k tomu, aby svou moc uplatňoval v mnohých věcech směřujících ke škodě náboženství a smlouvy i pokoje a bezpečnosti těchto království; což je tak daleko od pravé cesty k zachování osoby a autority Jeho Veličenstva, že to nemůže než popudit Pána proti němu, s nebezpečím pro jedno i druhé. Ba pod záminkou, že se králi pomáhá a že se pro něho jedná, zatímco on odmítá učinit, co bylo nezbytné pro dům Boží, někteří převrátili a porušili většinu článků smlouvy.

Naše vlastní svědomí uvnitř a soudy Boží na nás zvenčí nás usvědčují z mnohonásobného, úmyslného a opakovaného porušování onoho článku, který se týká odhalování a trestání zlovolníků, jejichž zločiny se nejen přehlížely, nýbrž byly prominuty a odpuštěny, a oni sami byli přijati do důvěrného společenství s námi, byly jim svěřeny naše rady, byli připuštěni do našich parlamentů a dosazeni na místa moci a autority ke správě veřejných záležitostí království; čímž se jim podle spravedlnosti Boží nakonec dostala do rukou veškerá moc a síla království, jak v soudních instancích, tak ve vojscích, a užili jí k usnesení a provádění nezákonného Závazku k válce proti království Anglie, nehledě na nesouhlas mnohých významných členů parlamentu,

kteří od počátku podávali stálý důkaz své ryzosti v této věci; nehledě na mnohá věrná svědectví a svobodná varování služebníků Božích, na prosby mnohých synodů, presbyterií a hrabství a na prohlášení Valného shromáždění a jeho komisařů v opačném smyslu. Kterýžto Závazek, jako byl příčinou mnohého hříchu, tak byl i příčinou mnohé bídy a pohromy pro tuto zemi, a ukazuje nám tíži našeho hříchu, totiž spolčování se zlovolníky, velikostí našeho soudu, abychom se naučili nikdy více neztroskotat na téže skále, na kterou Pán postavil tak pozoruhodné znamení. A kdybychom po tom všem, co na nás přišlo pro toto naše provinění, a když nám od Pána, Boha našeho, byla prokázána milost tím, že bylo sraženo jho těchto mužů z našich šíjí a že jsme byli znovu uvedeni do stavu, v němž můžeme jednat pro dobro náboženství, pro svou vlastní bezpečnost a pro pokoj a bezpečnost tohoto království, opět rušili Jeho přikázání a Jeho smlouvu tím, že bychom se znovu spojili s lidem těchto ohavností a přijali do svého lůna ony hady, kteří nás předtím uštkli téměř k smrti: to, jako by prokazovalo velikou nesmyslnost a pošetilost z naší strany, tak bezpochyby, nebude-li se tomu předejito, popudí Pána proti nám, aby nás vyhladil, až by v zemi nezůstal žádný ostatek ani nikdo, kdo by unikl.

A ačkoli pokoj a jednota mezi královstvími jsou velikým Božím požehnáním pro obě a svazkem, který jsme povinni zachovat neporušený, a jsme povinni usilovat o to, aby byla učiněna spravedlnost nad jejich odpůrci, přesto někteří v této zemi, kteří vstoupili pod svazek smlouvy, vynaložili veškeré své úsilí na to, jak tuto jednotu rozvázat, a málo nebo žádné snahy nevyvinul nikdo z nás k potrestání takových.

Dopustili jsme, aby mnozí z našich bratří v rozličných částech země byli utiskováni společným nepřítelem bez soucitu a bez pomoci; bylo mnoho reptání a stěžování pro vynakládání prostředků a námahy při konání naší povinnosti; mnozí se přemlouváním nebo strachem dali rozdělit a odvrátit, takže odpadli k protivné straně; mnozí se obrátili k ohavné lhostejnosti a neutralitě v této věci, která se tolik týká slávy Boží a dobra těchto

království; ba mnozí vynaložili své úsilí na to, aby se chovali tak, aby se mohli přizpůsobit všem časům a všem jejich proměnám. Nedbali jsme na to, abychom podporovali, povzbuzovali, pověřovali úřady a užívali pouze takových, kteří ze srdce milovali dílo Boží a pečovali o ně; nýbrž srdce takových byla mnohokrát zmalomyslněna a jejich ruce zemdleny, jejich utrpení zanedbávána a oni sami přezíráni; a mnozí, kteří byli kdysi zjevnými nepřáteli a vždy tajnými podkopavači, byli podporováni a užíváni; ba i ti, kteří byli pokládáni za podněcovatele a na které Pán vložil znamení zoufalé zlovolnosti, falše a lsti, byli přivedeni jako způsobilí ke správě veřejných záležitostí. Mnohé byly překážky a zábrany, které byly kladeny do cesty, aby zdržely a zatarasily dílo Páně, a někteří zatajili, co sami nebyli s to potlačit nebo překonat.

Kromě těchto a mnohých jiných porušení článků smlouvy co do jejího obsahu, jež každému z nás náleží vyzpytovat a vyznat před Pánem, přejeme-li si, aby se Jeho hněv od nás odvrátil, mnozí z nás velice selhali ve způsobu, jakým jsme následovali a plnili povinnosti v ní obsažené: nejen tím, že jsme hledali veliké věci pro sebe a mísili soukromé zájmy a cíle, týkající se nás samých, našich přátel a našich stoupenců, s věcmi, které se týkají veřejného dobra, nýbrž že jsme je mnohokrát kladli výše než čest Boží a dobro Jeho věci a zdržovali dílo Boží, dokud jsme s ním nemohli prosadit své vlastní zájmy a záměry. Bylo naším zvykem doufat v prostředky a spoléhat na rámě tělesné, že přinese zdar, ačkoli nám Pán v tom mnohokrát dal zakusit zklamání a zhanobil pýchu vší naší slávy tím, že nám zmařil každou tělesnou důvěru. Následovali jsme většinou rad těla a krve a chodili jsme více podle pravidel politiky než podle pravidel zbožnosti a poslouchali jsme více lidí než Boha.

Ačkoli jsme učinili slavné veřejné vyznání před světem o své nelíčené touze pokořit se před Pánem za své vlastní hříchy i za hříchy těchto království, zvláště za to, že jsme si neváţili neocenitelného dobrodiní evangelia a neusilovali o jeho moc, ani jsme nepřijali Krista do svých srdcí, ani jsme nechodili ve svém životě tak, jak je Ho hodno; a o svém pravém a upřímném úmyslu,

touze a snaze, za sebe i za všechny ostatní, kdo jsou pod naší mocí a péčí, veřejně i soukromě, ve všech povinnostech, jež dlužíme Bohu i lidem, napravit své životy a jít jeden před druhým příkladem opravdové reformace, aby Pán odvrátil svůj hněv a své těžké rozhořčení a utvrdil tyto církve a království v pravdě a pokoji; přesto jsme se zdráhali dát se napravit a chodili jsme pyšně a zatvrzele proti Pánu, nevážíce si Jeho evangelia ani se nepodrobujíce jeho poslušnosti, nehledajíce Krista ani se nesnažíce Ho ctít ve vznešenosti Jeho osoby ani Ho užívat v moci Jeho úřadů, nečiníce si svědomí z veřejných ustanovení ani ze soukromých a tajných povinností, ani se nesnažíce vzdělávat jeden druhého v lásce. Neznalost Boha a Jeho Syna Ježíše Krista v zemi nesmírně převládá; největší část hlav rodin mezi šlechtici, barony, zemany, měšťany a prostým lidem zanedbává hledat Boha ve svých rodinách a usilovat o jejich nápravu; a ačkoli se na to mnoho naléhalo, jen málo našich šlechticů a velmožů se až do dnešního dne dalo přesvědčit, aby sami a ve vlastní osobě konali rodinné povinnosti; což způsobuje, že tak nezbytnou a užitečnou povinnost lidé nižšího stavu nedbají; ba mnozí ze šlechty, ze zemanstva a z měst, kteří měli být ostatním příkladem zbožnosti a střízlivého života, byli strůjci nestřídmosti a prostopášnosti. Ačkoli jsme lid PÁNŮV, slavnostním způsobem k Němu zavázaný, přesto jsme až do dnešního dne nevynaložili úsilí na to, aby soudní instance a vojska sestávala z mužů bezúhonného a křesťanského obcování, známé poctivosti a osvědčené věrnosti, oddanosti a horlivosti pro věc Boží, a aby místa moci a důvěry byla obsazována takovými muži; nýbrž úřady byly svěřovány nejen těm, kteří byli neutrální a lhostejní, ale i nepříznivě smýšlejícím a zlovolníkům a jiným, kteří byli bezbožní a pohoršliví; čímž se stalo, že soudní instance byly stolicemi nespravedlnosti a nepravosti a mnozí v našich vojscích se svým zlým chováním stali naší ranou, k veliké škodě věci Boží, k velikému pohoršení evangelia a k velikému rozmnožení prostopášnosti a bezbožnosti po celé zemi. Nebylo by možné vyčíst všechny ohavnosti, které jsou v zemi; ale rouhání se jménu Božímu, přísahání při stvořeních, znesvěcování dne Páně, nečistota, opilství, nestřídmost a prostopášnost, marnivost v

odívání, lež a lest, utrhání a zlořečení, svévolný a nezkrocený útisk a deptání tváří chudých od pánů půdy a jiných, kteří jsou na místech moci, se staly obyčejnými a obecnými hříchy; a kromě všech těchto věcí jsou mnohá jiná přestoupení, jimiž se provinila země, v níž žijeme. To vše si přejeme vyznat a pokořit se za to, aby svět spolu s námi vydal svědectví, že Bohu přísluší spravedlnost a nám zahanbení a zmatení tváře, jak se to ukazuje dnešního dne.

III - Závazek k povinnostem

A poněvadž je nutné, aby ti, kdo docházejí milosrdenství, svůj hřích nejen vyznávali, ale také jej opouštěli, proto, aby se ukázala opravdovost a upřímnost našeho pokání, rozhodujeme se a slavnostně se zavazujeme před PÁNEM, že se budeme v budoucím čase pečlivě vyhýbat všem těmto proviněním, z nichž jsme nyní učinili slavné veřejné vyznání, i všem osidlům a pokušením, která k nim vedou. A abychom osvědčili ryzost svého rozhodnutí v tom a abychom byli tím lépe uschopněni v moci síly PÁNĚ je naplnit, obnovujeme opět svou Slavnostní ligu a smlouvu a slibujeme, že si od nynějška budeme činit svědomí ze všech povinností, k nimž jsme zavázáni ve všech jejích oddílech a článcích, zvláště z těchto, které následují.

1. Poněvadž náboženství je ze všech věcí nejvznešenější a nejdražší, budeme o rozšiřování a podporování jeho moci proti všemu neznabožství a bezbožnosti, o zabezpečení a zachování jeho čistoty proti všemu bludu, kacířství a rozkolu, a jmenovitě proti independentismu, anabaptismu, antinomismu, arminianismu a socinianismu, familismu, libertinismu, skepticismu a erastianismu, a o pokračování v díle jednotnosti usilovat a pečovat přede všemi světskými zájmy, ať se týkají krále, nás samých, nebo kohokoli jiného, ať je to kdokoli. 2. Poněvadž mnozí v poslední době usilovali podvrátit svobody církve, budeme zachovávat a hájit skotskou církev ve všech jejích svobodách a výsadách proti všem, kdo by se jim protivili, je podkopávali nebo je uchvacovali pod jakoukoli

záminkou. 3. Budeme obhajovat a zachovávat svobody poddaných ve všech těch věcech, které se týkají jejich svědomí, osob a statků. 4. Budeme pečlivě zachovávat a hájit jednotu mezi královstvími a vyhýbat se všemu, co by ji mohlo oslabit nebo nás v jakékoli míře zaplést do spoluviny těch, kdo vpadli do království Anglie. 5. Jako jsme byli vždy věrni svému králi, tak se budeme i nadále snažit dávat Bohu, co jest Božího, a císaři, co jest císařova. 6. Tak daleko budeme od toho, abychom zlovolnost, nespravedlnost, nepravost, bezbožnost a neznabožství přehlíželi, spolčovali se s nimi nebo jim nadržovali, že se těmto věcem nejen budeme vyhýbat a odpírat jim přízeň a budeme opatrovat a povzbuzovat osoby, které horlí pro věc Boží a chodí podle evangelia, nýbrž též budeme na svých místech a ve svých povoláních postupovat účinněji než dosud k trestání a potlačování těchto zel a budeme se věrně snažit, aby byly použity nejlepší a nejvhodnější prostředky k odstranění jejich příčin a k rozšíření poznání Božího a svatosti a spravedlnosti v zemi. A proto konečně, jako budeme vroucně prosit Boha, aby nám dal muže statečné, bohabojné, muže pravdomluvné, kteří v nenávisti mají lakomství, aby soudili a nesli úřad mezi Jeho lidem, tak se budeme podle svých míst a povolání snažit, aby soudní instance a všechna místa moci a důvěry, jak v církvi, tak ve státě, sestávala z takových mužů a byla obsazována takovými, kteří jsou známi dobrou oddaností věci Boží a bezúhonným a křesťanským obcováním.

A poněvadž je mnoho těch, kteří si dříve nečinili svědomí z přísahy Boží, nýbrž do ní vstoupili jedni ze strachu, jiní z přemlouvání a pro nízké cíle a lidské zájmy, a potom dali najevo, že jednali s Pánem lstivě, přísahajíce křivě při Jeho jménu; proto my, kteří nyní obnovujeme svou smlouvu s ohledem na tyto povinnosti i na všechny ostatní povinnosti v ní obsažené, slavnostně vyznáváme před tváří Toho, který je Zpytatelem srdcí, že nikoli pro nějakou politickou výhodu, soukromý zájem nebo postranní cíl, ani pro nějaký strach nebo přemlouvání od lidí, ani pokrytecky a lstivě, bereme na sebe opět přísahu Boží, nýbrž poctivě a upřímně a z vědomí své povinnosti; a že proto, zapírajíce sami sebe i to, co je naše, a odkládajíce veškerý vlastní zájem a vlastní cíle, budeme

nade všechny věci hledat čest Boží, dobro Jeho věci a blaho Jeho lidu; a že, opouštějíce rady těla a krve a nespoléhajíce na tělesné důvěry, budeme záviset na Pánu, chodit podle pravidla Jeho Slova a poslouchat hlas Jeho služebníků. Ve všem tom, vyznávajíce svou vlastní slabost, vroucně prosíme Boha, který je Otcem milosrdenství, skrze Jeho Syna Ježíše Krista, aby nám byl milostiv a uschopnil nás mocí své síly, abychom konali svou povinnost k chvále Jeho milosti v církvích. Amen.

Edinburk, 6. října 1648. *Post meridiem.*

Akt o obnovení Slavnostní ligy a smlouvy.

KOMISE Valného shromáždění, uvažujíc, že velká část této země se zapletla do mnohých a těžkých porušení Slavnostní ligy a smlouvy; a že ruce mnohých ochably v následování a plnění povinností v ní obsažených; a že mnozí, kteří nedosáhli dostatečného věku, když byla poprvé odpřisáhnuta a podepsána, nebyli do ní dosud přijati: z těchto a jiných vážných a důležitých důvodů ustanovuje a nařizuje, aby Slavnostní liga a smlouva byla obnovena ve všech sborech tohoto království. A jelikož je to povinnost veliké váhy a dosahu, ať služebníci po zhlédnutí tohoto pečují o to, aby se ve svém učení i jinak namáhali, aby jejich lid poznal ty věci, v nichž smlouvu porušil, a byl připraven k jejímu obnovení s náležitými city a smýšlením. A aby se tyto věci tím lépe vykonaly, uznali jsme za nutné stanovit slavnostní vyznání veřejných hříchů a porušení smlouvy a slavnostní závazek ke všem povinnostem v ní obsaženým, totiž k těm, které se zvláštnějším způsobem vztahují k nebezpečím těchto časů. A tohoto slavnostního Vyznání a Závazku, které se zasílají spolu s tímto, se použije a Liga a smlouva bude obnovena tímto způsobem. Nejprve bude v druhý sabat měsíce prosince ohlášeno slavnostní veřejné pokoření a půst, který se bude zachovávat následující čtvrtek a v den Páně, který po něm následuje; při kterémžto ohlášení bude Liga a smlouva i veřejné vyznání hříchů a závazek k povinnostem

veřejně přečteno služebníkem k slyšení všeho lidu, a lid bude napomenut, aby si opatřil jejich opisy, aby se s nimi seznámil. A pokoření a půst se budou zachovávat následující čtvrtek se zřetelem k porušením smlouvy obsaženým ve slavnostním veřejném vyznání jakožto k jejich příčinám; a v nejbližší následující den Páně, který se má rovněž strávit ve veřejném pokoření a postu, bude ihned po kázání, které se má vztahovat k předmětu onoho dne, veřejné vyznání a závazek znovu veřejně přečteno; a potom bude konána modlitba, která bude obsahovat vyznání porušení v nich uvedených a bude prosit o milosrdenství pro tyto hříchy a o sílu od Boha k obnovení smlouvy v upřímnosti a pravdě. Po této modlitbě bude Slavnostní liga a smlouva přečtena služebníkem a potom odpřisáhnuta jím i vším lidem, který se má zavázat k plnění všech povinností v ní obsažených, totiž těch, které jsou uvedeny ve veřejném vyznání a závazku a jsou protivné hříchům tam vyznaným. A jednání bude zakončeno modlitbou k Bohu, aby Jeho lid byl uschopněn v moci Jeho síly konat svou povinnost podle své přísahy, nyní tak slavnostním způsobem obnovené. Tímto se též stanoví, aby všichni, kdo obnovují Ligu a smlouvu, ji znovu podepsali, a aby k jejímu obnovení nebo podpisu nebyl připuštěn nikdo z těch, kdo jsou vyloučeni druhým aktem a pokynem, který se zasílá spolu s tímto.

A. KER.

Edinb., 6. října. *Post meridiem.*

Akt o vyloučení osob účastných nedávného a nezákonného válečného Závazku z obnovení smlouvy, z přijímání večeře Páně a z výkonu církevního úřadu, s radou presbyteriím ke slavení večeře Páně.

KOMISAŘI Valného shromáždění, shledavše nutným, aby Slavnostní liga a smlouva byla obnovena po tak velikých a zjevných porušeních jejích od mnohých v tomto království; a uvažujíce, jak zjevně byla věc Boží v dřívější době uvedena v nebezpečí tím, že do smlouvy byli příliš ukvapeně přijímáni ti, kdo proti ní činně stáli,

dříve než byl podán dostatečný důkaz a doklad jejich pokání: ustanovují a nařizují tedy, aby všechny presbyterie a všichni služebníci této církve ve svých jednotlivých obvodech a příslušných úřadech měli v době obnovení Ligy a smlouvy zvláštní péči o to, aby nikdo z těch, kdo měli velení ve vojsku, které se pod vedením vévody Hamiltona pustilo do války proti království Anglie, nebo v silách, které byly ve Stirlingu a jeho okolí pod velením hraběte z Lanarku a George Munra; nebo kdo složili a podepsali jakékoli přísahy, závazky nebo prohlášení k prosazování těchto hříšných cest, nebo jakoukoli jinou přísahu nebo závazek odsouzený Valným shromážděním jako zhoubný pro smlouvu; nebo kdo k připojení k řečeným Závazkům a službám, tak zhoubným pro náboženství, jiné nutili, ponoukali nebo sváděli, nebo byli jejich činnými podporovateli, nebyl připuštěn k podpisu nebo obnovení přísahy Ligy a smlouvy ani k výkonu jakéhokoli úřadu nebo moci v kterékoli ze soudních instancí této církve.

A uvažujíce dále, že nám minulé Valné shromáždění svěřilo, abychom dali presbyteriím zprávu o vhodné příležitosti ke slavení svátosti večeře Páně a zaslali takovou radu, jakou bychom pro nynější dobu shledali nutnou, uznali jsme za vhodné oznámit presbyteriím, že svátost večeře Páně může být slavena po obnovení smlouvy, jak k tomu budou mít služebníci příležitost ve svých jednotlivých sborech; a že jsme shledali nutným, aby všichni, kdo jsou zapleteni do výše zmíněné viny, byli suspendováni od svátosti večeře Páně, dokud Valné shromáždění neučiní takové rozhodnutí, jaké uzná za vhodné, o jejich přijetí do smlouvy a k večeři Páně.

A. Ker.

Edinburk, 14. října 1648.

VÝBOR stavů, jsa velmi pamětliv těžkých odpadnutí této země v mnohonásobných porušeních Slavnostní ligy a smlouvy, učiněné a odpřisáhnuté nejvyššímu BOHU, schvaluje proto jednomyslně a ze srdce včasné a zbožné usnesení Komise Valného shromáždění učinit Slavnostní vyznání veřejných hříchů a provinění, zvláště

porušení smlouvy, a Slavnostní závazek ke svědomitějšímu plnění povinností v ní obsažených a obnovit Slavnostní ligu a smlouvu; a žádá a nařizuje, aby se pokyny řečené Komise Shromáždění, obsažené v jejím aktu ze šestého dne tohoto měsíce, k veřejnému vyznání hříchů a závazku k povinnostem pečlivě dodržovaly; aby se půst a pokoření jí nařízené nábožně zachovávaly; a aby Slavnostní liga a smlouva byla upřímně a srdečně obnovena a podepsána způsobem, jaký předepsala ve svém řečeném aktu.

Extractum

Mr. Tho. Henderson.

© 2026 Westminster 1647 :: https://westminster1647.com/cs/correo